

APEL JASNOGÓRSKI

**„JESTEŚMY KOŚCIOŁEM CHRYSYTA – PAMIĘTAMY O ŚW. JANIE PAWLE II –
CZUWAMY W WIELKIM TYGODNIU”**

Niedziela Palmowa, 2 kwietnia 2023 r., godz. 21.00

Modlitwę można zorganizować w kościele lub – w miarę możliwości – przed pomnikiem/tablicą upamiętniającą św. Jana Pawła II. Można także pierwszą jej część odprawić w świątyni, a następnie przejść przed wizerunek św. Jana Pawła II na zewnątrz. Można zachęcić wiernych do przyniesienia światła na nabożeństwo.

1. PIEŚŃ NA WEJŚCIE

Bogurodzica

2. POZDROWIENIE

K. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

**K. Łaska i pokój od Tego, który jest, i który był, i który przychodzi, niech
będą z wami wszystkimi.**

W. I z duchem twoim.

3. WPROWADZENIE

W dokumencie „Rogito”, włożonym przed pogrzebem do trumny Jan Pawła II, napisano: „W świetle Chrystusa Zmartwychwstałego, 2 kwietnia roku Pańskiego 2005 o godzinie 21.37 wieczorem, gdy sobota dobiegała kresu i weszliśmy już w dzień Pański w oktawie Wielkanocy i Niedzielę Bożego Miłosierdzia, umiłowany Pasterz Kościoła Jan Paweł II przeszedł z tego świata do Ojca. Jego odejściu towarzyszył modlitwą cały Kościół, zwłaszcza młodzież.

Jan Paweł II był 264. papieżem. Pamięć o nim pozostaje w sercu Kościoła i całej ludzkości”.

Spotykamy się w naszej wspólnocie parafialnej w godzinie Apelu Jasnogórskiego, który stale od 8 grudnia 1953 roku, czyli od niemal siedemdziesięciu lat, jest śpiewany przed Ikoną Jasnogórską, a dzięki łączności duchowej i mediom staje się modlitwą wielu Polaków każdego wieczoru.

Dzisiaj z naszego kościoła parafialnego łączymy się z Jasną Górą, aby na progu Wielkiego Tygodnia, dziękując Bogu za postać i pontyfikat Papieża Polaka w dniu 18. rocznicy jego śmierci, zaczerpnąć z jego nauczania i myśli, by lepiej i owocniej przeżyć zbliżające się Wielkie Dni.

W 1983 roku młodzieży zgromadzonej w godzinie Apelu na Jasnej Górze papież Jan Paweł II tłumaczył znaczenie słowa „Czuwam”: „Co to znaczy: «czuwam»? To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawiać, przewyciężając je w sobie”. Niech wspólna modlitwa pobudzi nasze sumienia, byśmy rozważając w tych dniach mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, stawali się ludźmi wrażliwymi na braci.

W czasie naszej modlitwy wrócimy do papieskich tekstów i myśli. Niech one w nas pracują i pomagają nam wewnątrznie przemieniać siebie oraz świat, w którym żyjemy, ponieważ „Jesteśmy Kościołem Chrystusa – Pamiętamy o św. Janie Pawle II – Czuwamy w Wielkim Tygodniu”. W zjednoczeniu z wiernymi, którzy rozpoczęli dziś obrzędy wielkich dni, prosby wspólnie Boga, przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II, byśmy czuwaliby i pamiętali o wielkich dziełach Bożego Miłosierdzia w życiu ludzi i narodów.

W chwili ciszy wypowiedzmy Bogu konkretne intencje naszej modlitwy, może szczególnie za tych, którzy potrzebują naszego wsparcia i pomocy

w procesie nawrócenia, którzy są daleko od naszej wspólnoty i szukają swego miejsca w Kościele. Niech czas Paschy będzie dla nich umocnieniem!

4. RECYTATOR 1

Jan Paweł II, *Tryptyk rzymski, Część III: Wzgórze w krainie Moria. Rozmowa ojca z synem w krainie Moria*

Tak szli i rozmawiali już trzeci dzień:

Oto wzgórze, na którym mam złożyć Bogu ofiarę –

mówił ojciec. Syn milczał, nie śmiał pytać:

Gdzie jest żertwa? mamy ogień i drwa i nóż ofiarny,

lecz gdzie żertwa?

Bóg sam sobie tę żertwę upatrzy –

tak powiedział, nie śmiał głośno

wypowiedzieć tych słów: żertwą, mój synu, będziesz ty –

więc milczał.

Tym milczeniem znów się zapadał w głuchy ostęp.

Słyszał Głos, który go prowadził.

Teraz Głos umilkł.

Został sam ze swym imieniem

Abraham: Ten, który uwierzył wbrew nadziei.

Za chwilę zbuduje stos ofiarny,

rozpali ogień, zwiąże ręce Izaaka –

i wówczas – co? zapłonie stos...

Widzi siebie już ojcem martwego syna,

którego Głos mu dał, a teraz mu odbiera?

O Abrahamie, który wstępujesz na to wzgórze w krainie Moria,
jest taka granica ojcostwa, taki próg, którego ty nie przekroczysz.

Inny Ojciec przyjmie tu ofiarę swego Syna.
Nie lękaj się, Abrahamie, idź dalej przed siebie
i czyn, co masz czynić.
Ty będziesz ojcem wielu narodów,
czyn, co masz czynić, do końca.

On sam powstrzyma twą rękę,
gdy będzie gotowa zadać ów ofiarniczy cios...
On sam nie dopuści, aby spełniła twa ręka
to, co już spełniło się w sercu.
Tak – zawiśnie w powietrzu twa ręka.
On sam ją wstrzyma.
I odtąd wzgórze w krainie Moria stanie się oczekiwaniem –
na nim bowiem ma się spełnić tajemnica.

5. NAGRANIE

*Fragment kazania Jana Pawła II ze Mszy św. w Płocku, 7 czerwca 1991 r.,
Stadion Wisły w Płocku (można odtworzyć załączone nagranie):*

„Dziś w Płocku, na tej kolejnej, dziesiątej stacji mojego pielgrzymowania po
ziemi ojczystej, wypada mi dotknąć ostatniego spośród przykazań dekalogu.
I dobrze, że mogę to uczynić w kontekście liturgicznego święta Chrystusowego
Serca. W przykazaniu: «nie pożądaj żadnej rzeczy, która jego jest» (podobnie

jak w przykazaniu poprzednim), dotykamy bowiem wnętrza serca ludzkiego. «Pożądanie» nie jest zewnętrznym uczynkiem. «Pożądanie» jest tym, czym żyje ludzkie serce. «Nie pożądaj żadnej rzeczy, która jego jest» – mówi Bóg w synajskim Przymierzu z Mojżeszem. Bezpośrednio chodzi tu o dopełnienie tego, co zawiera się w siódmym przykazaniu: «Nie kradnij», chodzi o rzecz, która jest cudzą własnością. Do tego przykazanie dekalogu odnosi się wprost i bezpośrednio.

Równocześnie jednak przykazanie to wskazuje na taką hierarchię wartości, w której «rzeczy», czyli dobra materialne, zajmują miejsce nadrzędne. Pożądanie «rzeczy» opanowuje tak serce ludzkie, że nie ma w nim już niejako miejsca na dobra wyższe, duchowe. Człowiek staje się poniekąd niewolnikiem posiadania i używania, nie bacząc nawet na własną godność, nie bacząc na bliźniego, na dobro społeczeństwa, na samego Boga. Jest to pożądanie zwodnicze. Chrystus mówi: «Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?» [Mt 16,26]”.

6. RECYTATOR 2

Fragment katechezy środowej Jana Pawła II podczas audiencji generalnej, 11 kwietnia 2001 r. Niech one przygotują nas na głębszą refleksję o świętym Triduum Paschalnym, które przed nami.

„«Do końca ich umiłowaliśmy». Te słowa ewangelisty Jana w szczególny sposób wyrażają i określają [...] liturgię Wielkiego Czwartku, na którą składa się poranna Msza św. Krzyżma oraz wieczorna Msza św. Wieczerzy Pańskiej – *in Cena Domini*, otwierająca święte Triduum. Eucharystia jest wymownym znakiem tej miłości wszechogarniającej, wolnej i bezinteresownej; każdego obdarza radością płynącą z obecności Tego, który sprawia, że jesteśmy zdolni

miłować tak jak On, «do końca». Miłość, którą Jezus proponuje swym uczniom, jest wymagająca.

[...] «Do końca ich umiłował». Od Wieczernika aż po Golgotę: nasza refleksja prowadzi nas teraz na Kalwarię, gdzie kontemplujemy miłość, która spełnia się w darze życia. Krzyż jest przejrzystym znakiem tej tajemnicy, ale jednocześnie właśnie dlatego staje się symbolem pobudzającym i niepokojącym sumienia. Gdy w najbliższy piątek celebrować będziemy Mękę Pańską i będziemy uczestniczyć w Drodze Krzyżowej, nie będziemy mogli zapomnieć o mocy tej miłości, która ofiarowuje się bez ograniczeń.

[...] «Do końca ich umiłował». Ofiarowany za nas na krzyżu, Jezus zmartwychwstaje i staje się pierwociną nowego stworzenia. W Wielką Sobotę będziemy w milczeniu czekać na spotkanie ze Zmartwychwstałym, rozważając słowa apostoła Pawła: «Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, [...] został pogrzebany, [...] zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem» (1 Kor 15,3-4). Pozwoli nam to lepiej się przygotować do uroczystej Wigilii Paschalnej, podczas której pośród głębokiej nocy rozbłyśnie olśniewające światło zmartwychwstałego Chrystusa.

Niech na tym ostatnim etapie pokutnej drogi towarzyszy nam Maryja Panna, która zawsze wiernie stała obok Syna, zwłaszcza w dniach Męki. Niech Ona uczy nas miłować «do końca» i iść w ślady Jezusa, który przez swą śmierć i zmartwychwstanie zbawił świat”.

7. PIEŚŃ

Maryjo, Królowo Polski!

8. DZIESIĄTEK RÓŻAŃCA

Tajemnica śmierci Jezusa na krzyżu

Ojcze nasz..., 10 x Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu..., O, mój Jezu...

Jeśli możliwe, wszyscy wychodzą z zapalonymi światłami przed pomnik/tablicę upamiętniającą św. Jana Pawła II. Tam odmawiana jest litania.

9. LITANIA DO ŚW. JANA PAWŁA II

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas

Ojcze z nieba, Boże – zmiłuj się nad nami

Synu Odkupicielu świata, Boże – zmiłuj się nad nami

Duchu Święty, Boże – zmiłuj się nad nami

Święta Trójco, Jedyny Boże – zmiłuj się nad nami

Święta Maryjo – módl się za nami

Święty Janie Pawle – módl się za nami

Zanurzony w Ojcu, bogatym w miłosierdzie,

Zjednoczony z Chrystusem, Odkupicielem człowieka,

Napełniony Duchem Świętym, Panem i Ożywicielem

Całkowicie oddany Maryi i przyodziały Jej szkaplerzem,

Przyjacielu Świętych i Błogosławionych,

Następco Piotra i Sługę sług Bożych,

Stróżu Kościoła nauczający prawd wiary,

Ojcze Soboru i wykonawco jego wskazań,

Umacniający jedność chrześcijan i całej rodziny ludzkiej,

Gorliwy Miłośniku Eucharystii,

Niestrudzony Pielgrzymie tej ziemi,

Misjonarzu wszystkich narodów,

Świadku wiary, nadziei i miłości,

Wytrwały Uczestniku cierpień Chrystusowych,
Apostole pojednania i pokoju,
Promotorze cywilizacji miłości,
Głosicielu Nowej Ewangelizacji,
Mistrzu wzywający do wypłynięcia na głębię,
Nauczycielu ukazujący świętość jako miarę życia,
Papieżu Bożego Miłosierdzia,
Kapłanie gromadzący Kościół na składanie ofiary,
Pasterzu prowadzący owczarnię do nieba,
Bracie i Mistrzu kapłanów,
Ojciec osób konsekrowanych,
Patronie rodzin chrześcijańskich,
Umocnienie małżonków,
Obrońco nienarodzonych,
Opiekunie dzieci, sierot i opuszczonych,
Przyjacielu i Wychowawco młodzieży,
Dobry Samarytaninie dla cierpiących,
Wsparcie dla ludzi starszych i samotnych,
Głosicielu prawdy o godności człowieka,
Mężu modlitwy zanurzony w Bogu,
Miłośniku liturgii sprawujący Ofiarę na ołtarzach świata,
Uosobienie pracowitości,
Zakochany w krzyżu Chrystusa,
Przykładnie realizujący powołanie,
Wytrwały w cierpieniu,
Wzorze życia i umierania dla Pana,
Upominający grzeszników,

Wskazujący drogę błędzącym,
Przebaczający krzywdzicielom,
Szanujący przeciwników i prześladowców,
Rzeczniku i obrońco prześladowanych,
Wspierający bezrobotnych,
Zatroskany o bezdomnych,
Odwiedzający więźniów,
Umacniający słabych,
Uczący wszystkich solidarności,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K. Módl się za nami święty Janie Pawle.

W. Abyśmy życiem i słowem głosili światu Chrystusa, Odkupiciela człowieka.

K. Módlmy się.

Miłosierny Boże, przyjmij nasze dziękczynienie za dar apostołskiego życia i posłannictwa świętego Jana Pawła II i za jego wstawiennictwem pomóż nam wzrastać w miłości do Ciebie i odważnie głosić miłość Chrystusa wszystkim ludziom. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

10. PIEŚŃ

Barka

11. BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

W. Amen.

K. Niech Bóg rozpromieni swoje oblicze nad wami i obdarzy was swoją łaską.

W. Amen.

K. Niech zwróci ku wam oblicze swoje i obdarzy was pokojem.

W. Amen.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

W. Amen.

K. Idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

12. PIEŚŃ

Dobranoc, Głowo święta

albo Zapada zmrok

Opracował: ks. Wojciech Kućko